

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

«Senyor, què maneu que faci jo?»

Un any més celebrem el Dia del Seminari. Avui som convidats especialment a pregar el Senyor que envii obrers a la seva collita i que aquells que ja han donat la seva resposta positiva es mantinguin en la fidelitat a la vocació. El lema que ha estat escollit és una frase de la mística d'Àvila: «Senyor, què maneu que faci jo?» tenint en compte que ens trobem en plena celebració de l'Any Jubilar Teresià. Es tracta d'una resposta d'amor i de confiança que neix de l'experiència de l'amor de Déu. És un lema molt significatiu per al Dia del Seminari perquè resumeix amb lucidesa la resposta lliure de la persona cridada després d'aquest inefable diàleg vocacional que s'estableix amb Déu en la intimitat del cor.

Santa Teresa cerca sempre la voluntat de Déu, s'abandona confiadament a les seves mans, i aquesta recerca serà el dinamisme que l'empeny en les seves peregrinacions de fundadora i també en la seva peregrinació interior. Ella és una veritable mestra de vida cristiana per als fidels de tots els temps i ens ensenya a sentir realment la set de Déu que roman al fons del cor humà; complirà la voluntat de Déu en la pràctica de les virtuts evangèliques: el deseiximent dels béns materials, la humilitat com a actitud per a viure amb realisme i amor a la veritat, la determinació com a fruit de l'audàcia cristiana; i especialment, l'esperança teològica, que ella descriu com la set d'aigua viva, la set de Déu a partir de la trobada amb Jesucrist

Per a ella la vida cristiana és autèntica relació personal amb Jesús, que culmina en la unió per gràcia, per amor i per imitació. Ens ensenya la importància de la pregària, que —en la seva llengua original— és «tratar de amistad, estando muchas veces tratando a solas con quien sabemos que nos ama» (Vida 8,5). La recerca de la voluntat de Déu la porta a un amor incondicional a l'Església. Manifesta un viu sentit de pertinença a l'Església davant els episodis de divisió i conflicte del seu temps. Ella reformà l'Orde carmelità amb la intenció de servir i defensar millor l'Església i està disposada fins i tot a donar la vida per ella. Al final de la seva vida, manifesta el seu goig per morir com a filla de l'Església.

És ben conscient que la voluntat de Déu és la santedat dels seus fills, el desenvolupament ple de la seva realitat de fills. Té una idea molt clara de la plenitud de Crist, que el cristià ha de viure cada vegada amb més intensitat i aprofundiment. Un camí de santificació que tots estem cridats a viure, cadascú des de la nostra vocació personal, al servei de l'Església i dels germans. Al final del recorregut del *Castillo interior*, en l'últim estatge, descriu aquesta plenitud, portada a terme amb la inhabitació de la Santíssima Trinitat, en la unió amb Crist a través precisament del misteri de la seva humanitat.

Preguem, doncs, per les vocacions. Ajudem el Seminari. Que l'exemple de santa Teresa, profundament contemplativa i eficaçment activa, ens impulsi també a nosaltres a cercar sempre i en tot mo-

ment la voluntat de Déu, a dedicar cada dia el temps adequat a la pregària, a estimar i defensar sempre l'Església.

«Senyor, què maneu que faci jo?»

ENTREVISTA

Sta. Teresa de Jesús: 500 anys

AGUSTÍ BORRELL

La celebració del V Centenari del naixement de santa Teresa és una oportunitat per agrair la vida i el missatge d'aquesta dona extraordinària del s. XVI, que continua essent encara avui un model per a moltes persones. Dissabte 28 de març, dia del seu aniversari, tindrà lloc a Montserrat una eucaristia (11 h) i una ofrena de les famílies carmelitanes i teresianes a la imatge de santa Teresa que hi ha a la plaça del monestir. El P. Agustí Borrell és carmelita descalç.

Com és l'espiritualitat de santa Teresa?

El centre de la seva vida era la relació personal d'amor amb Déu. Ella sent l'experiència d'un Déu proper, que és present en l'interior del creient i ofereix a cadascú una amistat forta i intensa. D'aquesta relació d'amistat brolla un estil de vida evangèlic marcat per la senzillesa, l'alegria i la confiança, totalment dedicat al servei de Déu i dels altres.

Què la va fer tan autèntica?

Per a ella la fe no és una teoria o una obligació, sinó una certesa, una experiència real de relació amb Jesucrist que l'omple de goig i de valentia. I això traspuava en la seva actitud i en les seves paraules, cosa que la feia molt seductora. Moltes persones la van seguir i així es va estendre la família que ella va fundar, la del Carmel descalç.

Què diria avui Teresa als cristians de carrer?

El V Centenari és una nova ocasió per sentir la crida que Teresa fa a tothom a anar a fons en la vida, a no quedar-nos en la superficialitat, a ser realment lliures i no deixar-nos enganyar o esclavitzar per res ni per ningú. I a viure la fe cristiana amb alegria, amb confiança i amb decisió.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Néixer i créixer en la comunitat

Missa vespertina d'un dels darrers diumenges abans de Quaresma, amb una concurrència notable. Un matrimoni jove, amb una filla d'encara no un any, està situat als darrers rengles de l'església. En alguns moments, la criatura s'inquieta i fa algun soroll. L'agafen a coll i calla. Passada una estona, es torna a inquietar. El pare se situa, amb ella en braços, al final del temple. El moviment la distreu i la menuda torna a callar. Abans de la lectura de l'Evangeli, l'animador dels cants entona l'al·leluia. El pare, instintivament, es mou com dansant; segueix el ritme i fa ballar la criatura. La filla somriu satisfeta. Participa de la lloança joiosa abans d'escoltar la Paraula del Senyor. Acabada la lectura, pare i filla tornen al banc, amb la mare. La nena s'adorm en braços del pare de la terra, també en braços del Pare del cel.

L'infant que durant la missa, quan decau la seva atenció, juga al banc de l'església; el que repassa un conte i que quan arriba el rés del paretre ho deixa tot i s'afegeix a la pregària en el que sap i recorda; el noutat

que dorm plàcidament al bressol o, despert, es mou i tot ho mira, o que escolta el rés del paretre de llavis dels pares abans d'anar a dormir; els nens i les nenes, encara petits, que l'aprenen de llavis del pare o de la mare, o de tots dos i potser, també, d'un germà o germana més gran... Quina riquesa espiritual per a tots!

Mai la pregària és endebades, encara que ho sembli. Fer Déu present en la vida, familiaritzar-se amb les paraules emprades, descobrir-ne el sentit, gaudir dels moments adients. Respirar aquesta presència amb naturalitat i joia. Generar un sentit de pertinença agraïda a la comunitat dels creients. Néixer a la comunitat i créixer en la comunitat. Una responsabilitat dels pares que, amb el seu mestratge, esdevenen alhora testimonis. «Lloeu Déu al seu santuari, / lloeu-lo al baluard del firmament, / lloeu-lo per les seves gestes, / lloeu-lo per la seva grandesa. / lloeu-lo al so dels corns, / lloeu-lo amb arpes i lires, / lloeu-lo amb tambors i danses [...]. Que tot el que respira / lloï el Senyor» (Sl 150, 1-4.6).

HECHOS DE VIDA

MN. JOSEP MARIA ALIMBAU

Para horas difíciles

- ¿Has sido humillado? Jesús lo fue también.
- ¿Te han escupido y golpeado? A Jesús también.
- ¿Te han perseguido? A él también. Y lo encerraron.
- ¿Fuiste traicionado? Jesús padeció traición también.
- ¿Lloras? Así lloró Jesús.
- ¿Sufres? Así sufrió Jesús.
- ¿Te sientes clavado —inmóvil— en tu cruz? Jesús también.
- ¿Gritas? También gritó Jesús.

«¡Es Jesús! Acércate a Él / si te hallas triste, abandonado, / cansado de luchar, tal vez vencido, / agobiado de sufrimientos y cruces; incomprendido y ingratitudes... / Que Él sabe de tristezas y agonías / y sabe qué es amar sin ser amado, / y sabe cómo punzan y dañan las espinas.»

Teresa de Jesús escribió:

—«Sea Cristo... mi confianza; / de él solo... mi asimiento; / en sus can-

sancios... mi aliento; / y en su imitación... mi holganza.»

Si estamos en cama y con fiebre alta, pesados y decaídos —el alma acusa los golpes del cuerpo enfermo—,... es entonces cuando podemos convertir nuestro estado de **postración**... en verdadera **oración**, con sólo identificarnos y unirnos a Jesús crucificado.

Lectures missa diària i santoral

23. ■ Dilluns (litúrgia de les hores: 1a setmana) [Dn 13,1-9.15-17.19-30.33-62 (o més breu: Dn 13,41c-62) / Sl 22 / Jn 8,1-11]. Sant Josep Oriol (1650-1702), prev. de Barcelona, beneficiat del Pi. Sant Toribi de Mogrovejo (†1606), bisbe de Lima.

24. ■ Dimarts [Nm 21,4-9 / Sl 101 / Jn 8,21-30]. Sant Agapit (†341), bisbe de Ravenna; sant Simó, nen mr.; santa Caterina de Suècia, vg., filla de santa Brígida.

25. □ Dimecres [Is 7,10-14; 8,10 / Sl 39 / He 10,4-10 / Lc 1,26-38]. Solemnitat de l'Anunciació del Senyor per l'arcàngel Gabriel a Maria de Natzaret, anomenada també Encarnació, i algunes advocacions: Portal, etc. Sant Ireneu, bisbe; sant Humbert, abat; santa Dula, mr.

26. ■ Dijous [Gn 17,3-9 / Sl 104 / Jn 8,51-59]. Sant Brauli, bisbe de Saragossa (631-651); santa Màxima, mr.

27. ■ Divendres [Jr 20,10-13 / Sl 17 / Jn 10,31-42]. Sant Alexandre, soldat mr.; sant Rupert (s. VII-VIII), bisbe de Worms, patró de Baviera; santa Lídia, mare de família, mr.

28. ■ Dissabte [Ez 37,21-28 / Sl: Jr 31,10.11-12ab.13 / Jn 11,45-56]. Sant Guntram (Gontran), rei franc; sant Sixt III, papa (romà, 432-440); sant Doro-teu, abat.

29. ■ † Diumenge vinent, Diumenge de Rams (litúrgia de les hores: 2a setmana) [Abans de la processó: Mc 11,1-10 (o bé: Jn 12,12-16). Missa: Is 50,4-7 / Sl 21 / Fl 2,6-11 / Mc 14,1-15, 47 (o més breu: Mc 15,1-39)]. Sant Ciril, diaca i mr.; sant Eustaci, abat; santa Beatriu de Silva, vg., a Toledo.

DIUMENGE V DE QUARESMA

Lectura del llibre de Jeremies (Jr 31,31-34)

Vindran dies, diu l'oracle del Senyor, que pactaré amb el casal d'Israel i amb el casal de Judà una aliança nova. No serà com l'aliança que vaig pactar amb els seus pares el dia que els vaig donar la mà per fer-los sortir del país d'Egipte; aquella aliança, ells la van trencar, tot i que jo era el seu amo, diu l'oracle del Senyor.

L'aliança que jo pactaré després d'aquells dies amb el casal d'Israel serà aquesta, diu l'oracle del Senyor: Posaré la meua llei en el seu interior, l'escriuré en els seus cors. Llavors jo seré el seu Déu, i ells seran el meu poble. No caldrà que s'instrueixin l'un a l'altre dient: «Coneixeu qui és el Senyor», perquè tots em coneixeran; del més petit al més gran, diu l'oracle del Senyor, ja que els perdonaré la culpa i no recordaré més el seu pecat.

Salm responsorial (50)

R. Déu meu, creeu en mi un cor ben pur.

Compadieu-vos de mi, Déu meu, vós que estimeu tant; / vós que sou tan bo, esborreu les meves faltes; / renteu-me ben bé de les culpes, / purifiqueu-me dels pecats. R.

Déu meu, creeu en mi un cor ben pur, / feu renèixer en mi un esperit ferm. / No em llenceu de la vostra presència, / ni em prengueu el vostre esperit sant. R.

Torneu-me el goig de la vostra salvació, / que em sostingui un esperit magnànim. / Ensenyaré els vostres camins als pecadors, / i tornaran a vós els qui us han abandonat. R.

Lectura de la carta als cristians hebreus

(He 5,7-9)

Germans, Jesús, durant la seva vida mortal, s'adreçà a Déu, que el podia salvar de la mort, preguntant-lo i suplicant-lo amb grans clams i amb llàgrimes. Déu l'escoltà per la seva submissió. Així, tot i que era el Fill, aprengué en els sofriments què és obeir, i un cop consagrat sacerdot es convertí en font de salvació eterna per a tots els qui se li sotmeten.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Joan

(Jn 12,20-33)

En aquell temps, alguns d'entre els grecs que havien pujat a Jerusalem per adorar Déu en ocasió de la festa, anaren a trobar Felip, que era de Bet-Saida de Galilea, i li preguntaven: «Senyor, voldríem veure Jesús». Felip anà a dir-ho a Andreu i tots dos ho digueren a Jesús. Jesús els respongué: «Ha arribat l'hora que el Fill de l'home serà glorificat. Us ho dic amb tota veritat: si el gra de blat, quan cau a terra, no mor, queda sol, però si mor, dóna molt de fruit. Els qui estimen la seva pròpia vida la perden; els qui no l'estimen en aquest món, la guarden per a la vida eterna. Si algú es vol fer servidor meu, que em segueixi, i s'estarà on jo m'estic. El Pare honorarà els qui es fan servidors meus.

En aquests moments em sento torbat. Què he de dir? Pare salveu-me d'aquesta hora? No, és per arribar en aquesta hora que jo he vingut. Pare, glorifiqueu el vostre nom». Una veu va dir del cel estant: «Ja l'he glorificat, però encara el glorificaré». La gent que ho sentí deia que havia estat un tro; d'altres deien que un àngel li havia parlat. Jesús els digué: «No és per mi que s'ha sentit aquesta veu, és per vosaltres. Ara és el moment que aquest món serà condemnat. Ara el sobirà d'aquest món serà expulsat, i jo, quan seré enlairat damunt la terra, atrauré tothom cap a mi». Deia això indicant com havia de ser la seva mort.

Lectura del libro de Jeremías (Jr 31,31-34)

«Mirad que llegan días —oráculo del Señor— en que haré con la casa de Israel y la casa de Judá una alianza nueva. No como la alianza que hice con sus padres, cuando los tomé de la mano para sacarlos de Egipto: ellos quebrantaron mi alianza, aunque yo era su Señor —oráculo del Señor.

»Sino que así será la alianza que haré con ellos, después de aquellos días —oráculo del Señor—: Meteré mi ley en su pecho, la escribiré en sus corazones; yo seré su Dios, y ellos serán mi pueblo. Y no tendrá que enseñar uno a su prójimo, el otro a su hermano, diciendo: «Reconoce al Señor.»

»Porque todos me conocerán, desde el pequeño al grande —oráculo del Señor—, cuando perdone sus crímenes y no recuerde sus pecados.»

Salmo responsorial (50)

R. Oh Dios, crea en mí un corazón puro.

Misericordia, Dios mío, por tu bondad, / por tu inmensa compasión borra mi culpa; / lava del todo mi delito, / limpia mi pecado. R.

Oh Dios, crea en mí un corazón puro, / renuévame por dentro con espíritu firme; / no me arrojes lejos de tu rostro, / no me quites tu santo espíritu. R.

Deuélveme la alegría de tu salvación, / afiánzame con espíritu generoso: / enseñaré a los malvados tus caminos, / los pecadores volverán a ti. R.

Lectura de la carta a los Hebreos

(He 5,7-9)

Cristo, en los días de su vida mortal, a gritos y con lágrimas, presentó oraciones y súplicas al que podía salvarlo de la muerte, cuando en su angustia fue escuchado.

Él, a pesar de ser Hijo, aprendió, sufriendo, a obedecer. Y, llevado a la consumación, se ha convertido para todos los que le obedecen en autor de salvación eterna.

✠ Lectura del santo evangelio según san Juan

(Jn 12,20-33)

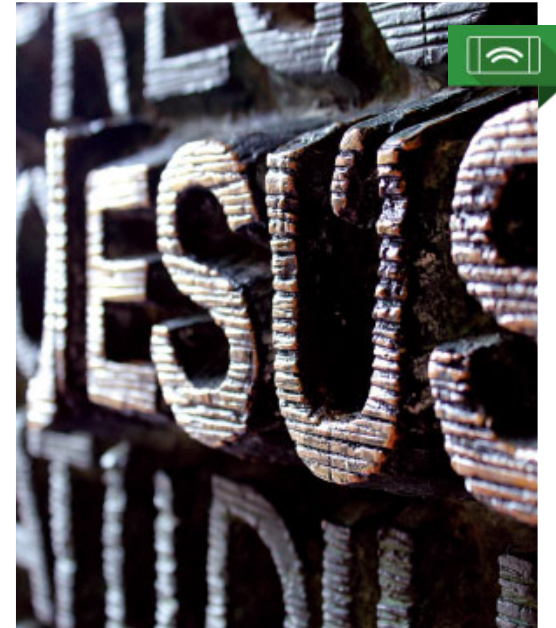
En aquel tiempo, entre los que habían venido a celebrar la fiesta había algunos griegos; estos, acercándose a Felipe, el de Betsaida de Galilea, le rogaban: «Señor, quisiéramos ver a Jesús.» Felipe fue a decírselo a Andrés; y Andrés y Felipe fueron a decírselo a Jesús. Jesús les contestó: «Ha llegado la hora de que sea glorificado el Hijo del hombre. Os aseguro que si el grano de trigo no cae en tierra y muere, queda infecundo; pero si muere, da mucho fruto. El que se ama a sí mismo se pierde, y el que se aborrece a sí mismo en este mundo se guardará para la vida eterna. El que quiera servirme, que me siga, y donde esté yo, allí también estará mi servidor; a quien me sirva, el Padre lo premiará.

Ahora mi alma está agitada, y ¿qué diré?: Padre, líbrame de esta hora. Pero si por esto he venido, para esta hora. Padre, glorifica tu nombre.» Entonces vino una voz del cielo: «Lo he glorificado y volveré a glorificarlo.» La gente que estaba allí y lo oyó decía que había sido un trueno; otros decían que le había hablado un ángel. Jesús tomó la palabra y dijo: «Esta voz no ha venido por mí, sino por vosotros. Ahora va a ser juzgado el mundo; ahora el Príncipe de este mundo va a ser echado fuera. Y cuando yo sea elevado sobre la tierra atraeré a todos hacia mí.» Esto lo decía dando a entender la muerte de que iba a morir.

COMENTARI

IGNASI RICART, CMF

Volem veure Jesús

Entre els qui havien arribat a Jerusalem per celebrar la festa de Pasqua hi havia un grup de grecs que demanen a Felip de Betsaida i a Andreu: «Volem veure Jesús». Aquest desig expressat amb tanta esperança pels grecs tradueix una aspiració que recorre els segles. Tot i que no són del poble d'Israel, són temorosos i cercadors sincers de la veritat. Són moltíssims al llarg de la història els qui se senten fascinats per Jesús. Aquests grecs són presentats per l'evangelista com a personatges emblemàtics, que representen en certa manera tots aquells que cerquen Jesús. Així ho interpreta el mateix Jesús, que s'allarga parlant sobre la seva mort imminent i diu: «Jo, quan seré enlairat damunt la terra, atrauré tothom cap a mi». Tot seguit l'evangelista afegeix: «Deia això indicant com havia de ser la seva mort». «Si el gra de blat, quan cau a terra no mor, queda sol, però si mor, dóna molt de fruit». El qui viu preocupat per la seva vida, acabarà perdent-la; en canvi, qui no s'enganxi a ella en aquest món, la conservarà per a la vida eterna. Per mitjà de Jesús, l'home que s'havia allunyat de Déu retorna a ell. A l'antiga aliança, restringida al poble d'Israel, la succeeix la nova i definitiva aliança oberta a tots els pobles. Jesús és capaç d'atreure els grecs i els jueus cap a ell.

Aquesta *aliança nova* és anunciada al segle v aC pel profeta Jeremies en una pàgina que és un dels cims de l'Antic Testament i que es llegeix a la primera lectura d'avui. Aquests són els trets d'aquesta nova aliança: la interioritat («posaré la meua llei en el seu interior, l'escriuré en els seus cors»), la relació espontània amb Déu («tots em coneixeran, des del més petit fins al més gran») i el perdó del pecat que ha devaluat l'antiga aliança («els perdonaré la culpa i no els recordaré més el seu pecat»). La nova aliança està escrita en el cor. La mort de Jesús en la creu ens ensenya que Déu escriu la seva llei en el cor de l'home bo estimant-lo fins a l'extrem. La participació en l'eucaristia és la comunió amb el cos i la sang de Crist que posa dintre nostre el desig de trobar-nos amb el Senyor.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Aquest dissabte 21, a les 21 h. Presideix la Vetlla de Pregària per les Vocacions al Seminari Diocesà a Vall-doreix.

Aquest diumenge 22, a les 10.30 h. Celebra Missa al Monestir de St. Domènec a St. Cugat del Vallès, retransmesa per TV2 en el Dia del Seminari.

A les 11.30 h. Dirigeix una meditació als responsables de Moviments d'Apostolat Seglar de la Diòcesi al Monestir de Sant Domènec a Sant Cugat del Vallès.

Divendres 27, a les 19 h. Presentació de la candidatura de la Seu d'Ègara a Patrimoni de la Humanitat.

Dissabte 28, a les 11 h. Concelebra en la missa commemorativa del V centenari del naixement de Santa Teresa al Monestir de Montserrat.

Diumenge 29, a les 12 h. Celebra la Benedicció de Rams i la Missa a la Catedral.

Cristau, va participar en l'ordenació i presa de possessió de Mons. Àngel Pérez Pueyo com a bisbe de Barbatro-Monzón a la Catedral de Barbatro.

El nou bisbe va col·laborar amb el nostre quan aquest va ser director de la Comissió Episcopal de Seminaris i Universitats de la CEE.

Trobada d'escolans al Seminari de Terrassa. El dissabte 28 de febrer es dugué a terme la IX Trobada diocesana d'escolans al Seminari diocesà, a Vall-doreix. La jornada va comptar amb diferents activitats pedagògiques. Al migdia, Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar i rector del Seminari, va presidir la celebració de l'Eucaristia.

Trobada solidària a l'arxiprestat de Terrassa. El dissabte 28 de febrer, al matí, va tenir lloc la recollida d'aliments per a Càritas que els fa arribar a famílies necessitades. 350 voluntaris, majoritàriament joves, distribuïts en 29 supermercats de la ciutat, recolliren 11.800 kg d'aliments. Al vespre va tenir lloc la trobada general de col·laboradors parroquials en un

sopar solidari a benefici de Càritas. Mons Saiz Meneses presidí l'acte i presentà la seva darrera carta pastoral *Una Església samaritana per a un temps de crisi*.

Ritu d'elecció de catecúmens. El diumenge 1 de març, Mons. Saiz Meneses va presidir la celebració de l'Eucaristia a les 12 h a la Catedral amb motiu del ritu d'elecció dels catecúmens que en les properes festes de Pasqua rebran els sacraments de la iniciació cristiana a llurs parròquies.

Notícies

Mons. Saiz Meneses concelebra en l'ordenació episcopal de Mons. Pérez Pueyo. El diumenge 22 de febrer, Mons. Saiz Meneses, acompanyat pel seu bisbe auxiliar, Mons. Salvador

En la pau de Crist

P. Rafael Queralt i Teixidó, SI. S'adormí en el Senyor el dia 21 de gener a St.

Cugat del Vallès, als 90 anys d'edat, 63 de vida religiosa i 54 de sacerdoti.

P. Jordi Padró i Vendrell, SI. Morí el 25 de febrer a Sant Cugat del Vallès als 81 anys d'edat, 64 de vida religiosa i 49 de sacerdoti.

Gna. Immaculada de la Passió de Crist (Conxita) Oliva i Solans, OCD. Del Monestir de Jesús Diví Obrer i Sant Josep Oriol a Terrassa, anà a l'encontre de Crist el 21 de febrer als 74 anys d'edat i 44 de professió religiosa.

Agenda

Conferències quaresmals a la Catedral. Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, bisbe de Terrassa: «El compromís cristià amb els més necessitats». 25 de març a les 20.30 h.

Sentinelles de la nit. Aquest dissabte 21, a les 9 del vespre, a l'Església del Cor de Maria de Sabadell.

Conferència. P. Carlos Andrade, passionista, «El mensaje de la Cruz en la enfermedad». 25 de març a les 20 h, a la pquia. de St. Martí de Sant Celoni.

«Veniu a mi. La Passió». 29 de març, a les 17 h. Lloc: Nou Teatre Auditori de Llinars del Vallès. Reserves: Tel. 609 167 751.

REMAD MAR ADENTRO

† JOSEP À. SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa

Señor, ¿qué mandáis hacer de mí?»

Celebramos un año más el Día del Seminario. Hoy somos invitados especialmente a rogar al Señor que envíe obreros a su mies y que los que ya han dado su respuesta positiva se mantengan en la fidelidad a la vocación. Por encontrarnos en plena celebración del Año Jubilar Teresiano, el lema que ha sido elegido es una frase de la mística abulense: «Señor, ¿qué mandáis hacer de mí?». Se trata de una respuesta de amor y de confianza que nace de la experiencia del amor de Dios. Es un lema muy significativo para el Día del Seminario, ya que resume con lucidez la respuesta libre de la persona llamada después de ese inefable diálogo vocacional que se establece con Dios en la intimidad del corazón.

Santa Teresa busca siempre la voluntad de Dios, se abandona confiadamente en sus manos, y esa búsqueda será el dinamismo que la empuje en sus peregrinaciones de fundadora así como en su peregrinación interior. Ella es una verdadera maestra de vida cristiana para los fieles de todos los tiempos y nos enseña a sentir realmente la sed de Dios que persiste en lo profundo del corazón humano; cumplirá la voluntad de Dios en la práctica de las virtudes evangélicas: el desapego a los bienes materiales, la humildad como actitud para vivir con realismo y amor a la verdad, la determinación como fruto de la audacia cristiana; y especialmente, la esperanza teológica, que describe

como la sed de agua viva, la sed de Dios a partir del encuentro con Jesucristo.

Para ella la vida cristiana es auténtica relación personal con Jesús, que culmina en la unión por gracia, por amor y por imitación. Nos enseña la importancia de la oración, que es «tratar de amistad, estando muchas veces tratando a solas con quien sabemos que nos ama» (Vida 8,5). La búsqueda de la voluntad de Dios la lleva a un amor incondicional a la Iglesia. Manifiesta un vivo sentido de Iglesia ante los episodios de división y conflicto de su tiempo. Ella reforma la Orden carmelita con la intención de servir y defender mejor la Iglesia y está dispuesta incluso a dar la vida por ella.

Al final de su vida, manifiesta su gozo por morir como hija de la Iglesia.

Es muy consciente de que la voluntad de Dios es la santidad de sus hijos, el desarrollo pleno de la su realidad de hijos. Tiene una idea muy clara de la plenitud de Cristo, que el cristiano ha de vivir cada vez con más intensidad y profundización. Un camino de santificación que todos estamos llamados a vivir, cada uno desde nuestra vocación personal, al servicio de la Iglesia y de los hermanos. Al final del recorrido del *Castillo interior*, en la última morada, describe esta plenitud, llevada a término con la inhabitación de la Santísima Trinidad, en la unión con Cristo a través precisamente del misterio de su humanidad.

Recemos, pues, por las vocaciones. Ayudemos al Seminario. Que el ejemplo de santa Teresa, profundamente contemplativa y eficazmente activa, nos impulse también a nosotros a buscar siempre y en todo momento la voluntad de Dios, a dedicar cada día el tiempo adecuado a la oración, a amar y defender siempre la Iglesia. «Señor, ¿qué mandáis hacer de mí?»